

- ŞİNASI DEVELİ MERSİN KENT ÖDÜLLERİ • NAFKA • YENİ SOSYAL MEDYA YASASI
- “BÜYÜME” v  ‘KALKIMA”: SÖYLEMİN ARDINDAKİ GERÇEK • MERSİN’DE EVVEL ZAMAN: POZCU
- YEŞİL KAMP 2020 • EKOLOJİK MAHALLE • DOĞA İÇİN YAŞAMAK • SAKİN KÖŞE
- BUĞDAY: 10 BİN YILLIK YOLDAŞIMIZ • DAYANIŞMA MEKANLARI • MERSİN’İN MEDENİ HALİ
- KÜLTÜRHANE’DE SİNEMA EKİM

ZEYTİN SAYISI
EKİM 2020

Katkıda Bulunanlar:

Alper Tolga Akkuş, Aslı Çalışkan,
Aysun Koç Aydoğan, Bediz Yılmaz,
Burçak Görel, Can Gatenyo,
Galip Deniz Altınay, Kader Çetintaş,
Kübra Tatlı, Melike Selin Durmaz Ekenler,
Mithat Fabian Sözmen, Nilüfer Gatenyo,
Ulaş Bayraktar

İmtiyaz Sahibi:

Ayraç Kafe Eğitim Organizasyon
Tic. ve San. Ltd. Şti. adına
Sahibi: Ulaş Bayraktar

Adres: Güvenevler Mahallesi 18. Cadde
Düzgün Sitesi C Blok Dikenliyol
33090 Yenişehir/Mersin
Telefon: 0324 422 64 14

Tasarım

Nilgün Yardımcı

Yayın Türü

Kültürhane'nin süresiz ve ücretsiz yayınıdır.

Kapak Tasarımı

Nilgün Yardımcı

Basım Yeri:

Bülent Şahin Matbaa Çankaya Mah.
4738 Sk. No:18/B Akdeniz/Mersin
Telefon: 0324 238 26 49
mail: bulentsahinmatbaa@gmail.com

www.kulturhane.org adresinden dergimizin
tüm sayılarını görüntüleyebilirsiniz.

Kültürhane'nin etkinliklerinden
haberdar olmak isterseniz

e-posta grubumuza üye olmak için
kulturhane@kulturhane.org
adresine bir mail

Whatsapp iletişim grubumuza
üye olmak için

0543 423 42 63 nolu telefona
bir whatsapp mesajı atabilirsiniz.

4-5	Kültürhane'den Kısa Kısa
6	Kent Tarihini Yaşatmak > Şinasi Develi Mersin Kent Ödülleri
7	Zeytin > Ölmez Ağaç
8	Ekonomi Politik > "Büyüme" ve "Kalkınma": Söylemin Ardındaki Gerçek
9	Mor Sohbetler > Nafaka: Eşitsizliğin Sebebi mi, Sonucu mu?
10	Hukuk Sohbetleri > Yeni Sosyal Medya Yasası: Sansür ve Hafızasızlaştırma
12-13	Menü
14	Tarihte Bu Ay
15	Mersin'de Evvel Zaman > "Yenişehir" Pozcu'nun Anımsattıkları
16	Caretta > Yeşil Kamp 2020 Dijitalde
17	Bostan Çocukları > Ekolojik Mahalle
18	Çitta > Doğa İçin Yaşamak
19	Sakin Köşe > Yaşasın Bitkilerin Kardeşliği
20	Taptaze > Buğday: 10 Bin Yıllık Yoldaşımız
21	Dayanışma Mekanları > Çınar Giyim
22	Mersin'in Medeni Hali > Mersin ODTÜ Mezunları Derneği
23	Kültürhane'de Sinema
24	Kapı

kulturhanemersin

kulturhane.mersin

mersinkulturhane

kulturhanemiz

kulturhane.org

Kültürhane yolculuğuna çıkarken tam karşımızdaki küçük yeşillik alana "Bir zeytin dalı istemiştik işimizden ettiniz. Bugün bir zeytin ağacımız oldu. Beğendiniz mi yaptığınızı?" diyerek bir zeytin fidanı dikmiştik. 1150 gün geçmiş o zamandan bu yana. Üzümün üzüme bakarak kararması gibi biz de fidanımıza bakarak azbiraz zeytin ağaçlaştık galiba.

Ailemizin ve hanemizin çiftçisi sevgili Bediz harika anlatıyor zaten kapak hikayemizde ölümsüz ağacın sürgün hikayesini, var olma inadını.

Zeytin bir başka açıdan da çabamızı özetliyor: Her mevsim yapraklı, hep yeşil bir ağaç. Hasan Hüseyin Korkmazgil'in dilimizden düşürmediğimiz dizesinde tasvir ettiği gibi: "Yaprak döker bir yanımız, bir yanımız bahar bahçe."

İşte halimiz de falımız da aynen böyle. Bir yandan aldığımız haberlerle, kararlarla yaprak döküyoruz, ama bir yandan da yenilerini yeşertmek için elimizden geleni yapmaya çalışmaktan geri durmuyoruz. Çünkü mutfağımızın en afili kimyacısı Bülent Şık'ın "Bizi Yeryüzüne Bağlayan Hikayeleri"nde hatırlattığı gibi bir şey yapmak için umuda değil, umut için bir şeyler yapmanın gereğine inanıyoruz.

Umut için inatla uğraşarak geçirdiğimiz bir ayın, bu *hepyeşil* kalma çabamızın bir başka özeti ile karşınızdayız.

Evsahipliği yaptığımız bir etkinlikte ortaya çıkan bir fikrin ete kemiğe bürünerek koskoca bir kent ödülüne dönüşme hikayesi en yeşil yapraklarımızdan biri belki de. Mersin'in tarihini kayıt altına alan bu büyük isme selamımıza kentin tarihini yapan Şevket Pozcu eşlik ediyor bu sayıda. Sonrasında sizi Pozcu'dan Çamlıbel'e doğru yürütüp, orada sizi çeyrek asırlık güzeller güzeli bir Çınar'la tanıştıyorduk. Mersin'in Medeni Hali de artık Kültürhane'nin gündem başlıklarından biri. Bu halin ilk konuğu da Mersin ODTÜ Mezunlar Derneği.

Sadece Mersin yok elbette sayfalarımızda. Ülkenin gündeminde olan sosyal medya yasasından, nafaka düzenlemesine, büyüme ve kalkınma kavramlarının politik ekonomik boyutlarına dair birçok tartışmayı Kültürhane fezasından, Menü sayfalarına taşıyoruz.

Politik olarak en yeşil sayfalarımızda da ekolojik mahallede kamp kurup, 10 bin yıllık yoldaşımızın hikayesiyle yaşasın bitkilerin kardeşliği diyoruz.

Kültürhane'nin kendisi de damağımıza lezzetleri, gözünüze filmleri ve servisten taze taze dile gelmiş hissiyatıyla sayfalarımızda.

Velhasıl, bu ay da gökten üç zeytin düşmüş. Biri ilham verenlere, biri eyleyenlere diğeri de desteğini hiç eksik etmeyenlere...

Damağınıza
Dimağınıza
Şimdi de
Kulağınıza

KULAKLIK
KÜLTÜR HANE

yayında

KÜLTÜR HANE'DEN KISA KISA

Haberlerin başlıklarına tıklayarak
etkinlik videosunu izleyebilirsiniz.

TARİH SOHBETLERİ

İsmail Beşikçi Vakfı ile Kültürhane'nin ortaklığında gerçekleşen Tarih Sohbetleri pandemiyle birlikte verdiği aradan döndü. Hüdayi Morsümbül'ün moderatörlüğünde, Celal Temel'in anlatımlarıyla ilerleyen sohbetler, geç Osmanlı dönemine bakmayı sürdürdü. Eylül ayının konuları 2. Meşrutiyet ve 1914 Bitlis Kürt Ayaklanması idi.

8 Eylül - 22 Eylül

BİZE HER YER PARİS

Emre Ülker'le malumatlı sanal Paris turları artık bir Cuma akşamı klasiği olarak izleyicilerini dünyalar ve hülyalar arası yolculuklara çıkarmayı sürdürüyor. Geride bıraktığımız haftalarda Fransa Bisiklet Turu'ndan Paris'in altın çağına uzandık, şehrin bahçelerinden pasajlarına dolaştık durduk.

4 Eylül - 11 Eylül - 18 Eylül - 25 Eylül

KENT RASATHANESİ

Türkiye ve dünyadan kent haberlerini takip etmek isteyenler için bir referans programı niteliğinde olan Ulaş Bayraktar'ın hazırlayıp sunduğu Kent Rasathanesi bir ayı geride bıraktı ve Samandağ'dan Los Angeles'a kent gündemlerini didik didik ederek olumlu olumsuz örnekleri ekranlarımıza taşıdı.

5 Eylül - 12 Eylül - 19 Eylül - 26 Eylül

vivaMERSİN

Aysun Koç Aydoğan ve Ulaş Bayraktar her Pazartesi Mersin kent gündemine dair şen şakrak gevezeliklerine devam ediyor.

7 Eylül - 14 Eylül - 21 Eylül - 28 Eylül

DUYDUK DUYMADIK MERSİN

Kültürhane'nin Ağustos ayıyla birlikte izleyicilerine "Merhaba" diyen yeni programı, Soli Pompeiopolis antik kentinde mezarını gün yüzüne çıkarma çalışmaları süren kadim hemşehrimiz Aratos'u, kazılara başkanlık eden Remzi Yağcı'dan dinledi. Bir başka programda ise Vahap Kokulu, Çankaya İlkokulu'na dair son gelişmeleri aktardı.

9 Eylül - 20 Eylül

İDMAN YURDU

Kültürhane'nin spor programı İdman Yurdu, ligenin başlamasıyla sahalara döndü ve son şampiyon Başakşehir'le yükselen iktidar ve futbol ilişkisi gündemini 1930'ların önemli tartışma konularından Güneşspor ekseninde değerlendirdi. Mithat Fabian Sözen'in konuğu Melih Şabanoglu'ydu.

16 Eylül

EDEBİYAT SOHBETLERİ

"Biraz Ormanda Saklanacağım" adlı öykü kitabıyla Sennur Sezer Emek-Direnış Ödülü'ne layık görülen Hıdır Murat Doğan, Kültürhane Teras'ın konuğu oldu. Doğan'la kitabı ve edebiyat üzerine konuştuk.

23 Eylül

YouTube
Topluluğumuz

pek çok ayrıcalık
ve öncelik sunuyor.
Aramıza katılmak
ister misiniz?

ŞİNASİ DEVELİ MERSİN KENT ÖDÜLLERİ

Burçak Görel

<https://youtu.be/E8YMC6LPuuA>

Şinasi Develi Mersin Kent Ödülleri tanıtımında, kentin tarihini yaşatabilecek birçok isim, bu kentin geçmişine ışık tutma çalışmalarına ev sahipliği etmiş tarihi bir binanın avlusunda toplanmıştı.

Bir kentin tarihini yaşatmak ne ile mümkün? Kültür mirası, mimari yapılar, yerel yönetimler, sivil toplum kuruluşları, farklılıkları ve bir arada yaşama kültürü... Bazen de neredeyse bu soyut ve somut değerlerin tümünü bir araya getirebilmeyi başarmış isimler ve bu isimleri yaşatmaya yönelik adımlar ile... Mersin kısa bir süre önce bir kentin tarihini yaşatma noktasında böylesi bir niteliğe sahip önemli bir hadiseye ev sahipliği yaptı.

Bundan aylar önce Kültürhane Yumuktepe Kent Sohbetleri* 'Mersin'in belleği', 'Mersin'in hafızası' olarak nitelendirilen Şinasi Develi'yi anmak, kent belleğine kazandırdıklarını konuşmak üzere bir araya gelmişti. Etkinlikte hem Şinasi Develi ismini yaşatacak hem de Mersin'de kent araştırmacılığını teşvik edecek bir fikir gündeme geldi. Kültürhane'de doğan bu fikir, aradan geçen zamanda ete kemiğe büründü ve Şinasi Develi Mersin Kent Ödülü ortaya çıktı. Ödül, geniş katılımlı bir basın toplantısı ile tanıtıldı.

Bazı birliktelikleri oluşturan kişiler ve mekanlar raslantısal değildir. Bir tarihin, emeğin ve özverinin yarattığı büyük resmin günümüze yansıyan izdüşümleridir. Şinasi Develi Mersin Kent Ödülleri Tanıtım Etkinliği de böylesi bir anlama sahipti.

Etkinlik mekânı Mersin Baro Lokaliydi. Develi'nin 10 yıl başkanlığını yaptığı, 72 yıl boyunca mensubu olduğu baronun lokali. Katılımcılar arasında yer alan Mersin Barosu Başkanı Av. Bilgin Yeşilboğaz meslektaş Develi'yi "Önemli olan öldükten sonra yaşayabilmektir. Şinasi abi bunu başardı. O hepimizin abisiydi" diyerek andı. Develi'nin Mersin Barosuna, meslektaşlarına ve Mersin'e kattığı, ancak bugün kaybolmaya yüz tutmuş değerleri anılar eşliğinde hatırlattı.

Mekân bugünkü haliyle Mersin Baro Lokaliydi evet. Ancak, aynı zamanda 1937 yılında Yumuktepe kazılarını başlatan ve bütün Dünya'ya duyuran ünlü Garstang'ın kazı evi olarak kullandığı binaydı. Projenin yürütücülerinden Hafize Bilgenoğlu kentin tarihi ve kültürünü yaşatan bu yapının ödül duyurusuna fon oluşturmalarını özellikle istediklerini açıkladı. Sayısı giderek azalan bu kıymetli yapı etkinliğin yalnızca fonu değil, katılımcısı, bir tarihi yaşatma gayesinin nişanesi gibiydi.

Yumuktepe demişken, tarihi 8-9 bin yıl öncesine dayanan, 33 katlı bu höyüğün ismi altında Mersin ile ilgili bilgi ve belgeleri yorumsuz, övmeyen, yermeden sergilemeye çalışan, Develi'nin dostu, ahabası olmuş birçok isim de etkinlikteydi. Develi'nin anısını yaşatmanın, kent belleği üzerine yaptığı araştırma geleneğinin sürmesine sağlayacağı katkı, bu geleneğin mimarı ve devamları tarafından anlatıldı.

Kentin sivil toplum kuruluşları ve odalardan temsilciler, farklı siyasi partilerden yerel yöneticiler, kent araştırmacıları, gazeteciler, Mersinliler... Şinasi Develi Mersin Kent Ödülleri tanıtımında kentin tarihini yaşatabilecek birçok isim, bu kentin geçmişine ışık tutma çalışmalarına ev sahipliği etmiş tarihi bir binanın avlusunda toplanmıştı. Bu birliktelik adeta kentin tarihi değerlerini yaşatmak için bir araya gelme, kentin sembollerini tanıtmaya ve kentin karakterini ve kişiliğini hatırlatma gerekliliğinin resmiydi.

**Ziya Aykın'la Yumuktepe Sohbetleri*

Şinasi Develi Mersin Kent Ödülü için detaylı bilgi ve katılım koşulları için:

<http://www.sinasideveli.com/sinasi-develi-mersin-kent-odulleri/>

ÖLMEZ AĞAÇ

Bediz Yılmaz

Sürgüne giden canlar, yeşerttiğimiz ağacımızda birer sürgün olur boy verir. Bin kere de kesseniz, bin kere de yaksanız, bin kere de yok etmeye çalışsanız yine de dirilir, yeşerir, uzatır dallarını göğe, verir meyvesini... Kolay değildir yok etmek kendine timsal olarak zeytini seçeni...

Zeytinin, barışa en fazla hasret olan, kanın ve kinin bitmek bilmediği coğrafyaların ağacı olması ne hazin değil mi? Ya da belki tam da bu yüzdendir; bıkmadan haykırmaktadır insan evladına, bırak artık savaşmayı, gel otur dizimin dibine, al eline çapaı usulca işle toprağını, topla meyvelerimi, altın yağında şifa bul... Bırak savaşmayı ki çocukların, torunların, onların torunları da görsün beni, yüzlerce yıllık gövdeme yaslanabilsinler...

Belki de zeytinin, savaşların bol olduğu coğrafyalarda yaygın olması, ölümsüzlüğündendir. Neden ölümsüz denir zeytin ağacına, biliyor musunuz? Zeytin aslında bir ağaç değil, bir tür çalı. Nice ağaç gibi nazlı olmayışı bundan. Dağda taşta, en uzak, en sarp noktalarda bile bitebiliyor, susuzluğa da besinsizliğe de dayanabiliyor. Ama daha önemlisi, bir zeytin ağacını yok etmek hemen hemen imkansız. Kökünden kesseniz gövdesinden çepeçevre yeni sürgünler veriyor, sonra her bir sürgün yeni bir ağaç meydana getirebiliyor. Bir dalını kestiginizde, o dalın kaybını telafi etmek için yüzlerce minik sürgün başveriyor. Yangınla kavrulsa, ufacak bir yerinden yeniden yeşeriyor, canlanıyor.

Çok zeytin ağaçları dikildi bu topraklara, daha fazlası kesildi, yok edildi. Ama her defasında yeniden yeşermeyi bildi o umut. Dağlar taşlar yeniden zeytine kesti. Yeniden kırdılar dallarını, yeniden yaktılar; tek bir çekirdeğinden can buldu. Tıpkı barış gibi, tıpkı umut gibi... Sürgüne giden canlar, yeşerttiğimiz ağacımızda birer sürgün olur boy verir. Bin kere de kesseniz, bin kere de yaksanız, bin kere de yok etmeye çalışsanız yine de dirilir, yeşerir, uzatır dallarını göğe, verir meyvesini... Kolay değildir yok etmek kendine timsal olarak zeytini seçeni...

Kültürhane'nin hikâyesi bir zeytin dalıyla başlıyor. Uzatılan zeytin dalı kırıldı, uzatanların eli kolu kırıldı, en kötüsü de barış hâlâ hükümünü sürmeye başlamadı; ama barış dolu başka bir dünyayı kurma hayalimizden de, onun için var gücümüzle çabalamaktan da, bu uğurda mümkün olduğunca çok sayıda insanla buluşmaktan da, umudumuzu diri tutmaktan da vazgeçmedik, vazgeçmeyeceğiz... Burası bir mekândır, gün gelir kapanabilir, ama üç yıldır ağırladığımız her bir insan, gerçekleştirdiğimiz her bir etkinlik yeni bir sürgün aslında ve hayallerimiz o sürgünlerde can bulacak. Ağacımız da, hayallerimiz de, bu yüzden ölmez, öldürülemez...

EKONOMİ POLİTİK

"BÜYÜME" VE "KALKINMA": SÖYLEMİN ARDINDAKİ GERÇEK

Mithat Fabian Sözmen

<https://youtu.be/38gHjPo-hEc>

Kültürhane'nin Ekonomi-Politik programı, son dönemde yeniden gündemde olan "büyüme" ve "kalkınma" kavramlarını tartışarak söylemin gizlediği gerçeğe dikkat çekti.

Tuzla Tersaneler Bölgesi'nin en hareketli olduğu 2008 yılında iş cinayetlerinin zirveye çıkması sonrası Deniz Ticaret Odası Başkanı, Armatör Metin Kalkavan "İşlediğin pamuk, çelik değil. Tekstil atölyesi değiliz. İşçinin ölebileceğini bilmesi lazım" demişti. Sermaye sözcüleri ölümün sorumluluğunu patron-
dan alıp işçiye yıkan açıklamalar yaparken hayatını kaybeden işçileri de "kalkınma şehitleri" ilan ediyordu. Dönemin bakanı Zafer Çağlayan'a göreyse iş cinayetlerinin bu kadar gündeme taşınması "Türk gemi inşa sanayisinin son senelerdeki başarılarını baltalamaya çalışan dış mihrakların işi"ydi.

Büyüyorduk, kalkınıyorduk, arada da bazı "kalkınma şehitleri" veriyorduk: Baretsiz tersane işçileri!

Bu vesileyle büyüme ve kalkınma gibi hem ana akım iktisatta hem kamuoyunda "olumluluğundan şüphe duyulamayacak" muamelesi yapılan kavramlar o dönem bir kez daha tartışmaya açılmıştı. Tüm bunların Adalet ve Kalkınma adlı bir partinin iktidarında yaşanması yeterince ironik değilmiş gibi CHP öncülüğündeki muhalefet de çözümlerini yine bu kavramları kullanarak anlatıyordu. Tıpkı bugün olduğu gibi!

Artık Tuzla tersanelerinde eskisi kadar işçi yok dolayısıyla iş cinayeti haberlerinde Tuzla'nın yoğunluğu azaldı ama madenlerinden tarlalarına (Hani armatör bey "pamuk, çelik" diyordu ya!) Türkiye bir "yaşayabilmek için çalışma" ve "çalışırken ölme" ülkesi olmaya devam ediyor.

Tabii bu küresel bir gündem. Dolayısıyla şu aralar ekonomi-politik çevrelerinin yeni çıkan kitaplarla, röportajlarla, makalelerle bu kavramları bir kez

daha açıklıyor olması şaşırtıcı değil. Kültürhane'nin Ekonomi-Politik programı da bu gündeme kıymetli katkılarda bulunuyor.

Eylül ayında önce büyüme sonra kalkınma başlığıyla yapılan sohbetler, ana akım iktisadın bu kavramları nasıl kullandığını, yaygınlaştırdığını, hegemonik hale getirdiğini tartıştı ve her zaman olduğu gibi söylemin ardındaki gerçeğe dikkat çekmeye çalıştı.

Programdaki vurgulardan biri, Prof. Dr. Mehmet Turkey'nin Yeni Yaşam gazetesindeki röportajına da yapılan atıfla "büyüme" ve "kalkınma"nın sermayenin kavramları olduğuydu. 2. Dünya Savaşı sonrası "Soğuk Savaş" sürecinde sosyalizmin baskısı altında bir yandan kapitalizmin sistematik sorunlarını örtbas etmeye çalışan diğer yandan emekçi sınıflar içerisinde rıza üretmeyi hedefleyen sistem, bu yolla toplumsal meşruiyet yaratırken düzen içi siyasetin de sınırlarını çizmeyi hedefledi.

"Büyüme" ve "kalkınma" bu taktiğin yoldaşlarındandı. Bu kavramlara, sosyal demokratların etkisiyle bazı "sol" çevrelerde öyle bir olumluluk atfedilmeye başlandı ki bir süre sonra kulağa hoş gelen cümlelerin neleri gizlediği unutuldu. Neydi onlar? Büyüme ve kalkınma derken hangi sınıfın büyüdüğü, kimlerin kalkındığı, üretilenlerin nasıl ve nerelerde paylaşıldığı, tüm bunların gelir eşitsizliği üzerinde nasıl bir etkisi olduğu... Ya da o büyümlü büyüme ve kalkınma verilerinin nelerin pahasına elde edildiği?

Tuzla'dan Soma'ya, Güney Kore'den Şili'ye bu sorunların gerçek yanıtlarını açığa çıkarma çabası hem işçi mücadelesinde, hem akademiye, hem gerçeğin sözcülüğünü yapmayı hedefleyen medyada sürüyor.

MOR SOHBETLER

NAFAKA: EŞİTSİZLİĞİN SEBEBİ Mİ, SONUCU MU?

Burçak Görel

https://youtu.be/E3PyKHn_pEA

Mor Sohbetler'de Yoksulluk Nafakasını ve bu hukuki düzenlemeyi yaratan olguları, olguların arkasındaki yapısal gerçekleri inceledik. Bunun için feminist araştırmacı Hilal Dikmen ile bir araya geldik.

Bazı sorular vardır hayatımızda. Sebebin mi sonucu, yoksa sonucun mu sebebi yarattığını tam da kestiremeyiz. Kendiliğimize ya da çeşitli manipülasyonlarla... Bu sorulardan birini ele alalım istedik. Başlıkta da görüleceği üzere konumuz Nafaka. Sorumuz ise "Eşitsizliğin sebebi mi, sonucu mu?" Yılların bilinen paradoksu "Tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan" sorusunu hatırlatıyor olabilir, haklısınız. Hatırlatsın; cevabına da hatırlatan yöntemlerle ulaşmakta fayda var çünkü. Bilindiği gibi paradokslar insan zihnini zorlayan sorular içerir. Bu sorular zihnin çalışmasına yardım eder ve olguları inceleme fırsatı sunar.

Biz de bu ayki Mor Sohbetler'de tam da bu yöntemlerle Yoksulluk Nafakasını ve bu hukuki düzenlemeyi yaratan olguları, olguların arkasındaki yapısal gerçekleri inceledik. Bunun için feminist araştırmacı Hilal Dikmen ile bir araya geldik.

Dikmen'in Yoksulluk Nafakası ile ilgili ortaya koyduğu ilk gerçek şuydu: Medeni Kanun açıkça hükmediyor ki "Boşanma sebebiyle yoksulluğa düşecek taraf nafakaya hak kazanır." Bu düzenleme pozitif ayrımcılık gözetken, cinsiyete dayalı bir düzenleme değil. Bir diğer gerçek ise medyada çok sık karşımıza çıkan "Bir gün evde kaldım bir ömür boyu kira ödemedim" feryadına yönelik. Yoksulluk Nafakası, nafaka alıcısının "yeniden evlenmesi, evlenme olmaksızın fiilen evliymiş gibi yaşaması, yoksulluğunun ortadan kalkması, çalışması ya da haysiyetsiz hayat sür-

mesi" halinde mahkeme kararı ile kaldırılıyor. Görüldüğü üzere "bir ömür" kriteri oldukça zahmetli bir yaşam şekline bağlı ve sistem kadınlara evliyen evinde otur, boşanınca çalış demekten hiç çekinmiyor. Bir diğer gerçek ise; haydi kadınlar nafaka için tüm bunları göze aldı ve bir ömür boyu bu parayı almak istiyorlar. Alacakları para ne kadar? Türkiye'de bunun ortalaması 266 TL.

Erkeklik, erkek egemen sistem, eğitim, istihdam, yoksulluk ve kadınlar... Bu soru bu kavramlar ekseninde uzun uzun tartışılmaya çok açık. Dikmen'in ortaya koyduğu gerçekler ise sorumuzu cevaplamaya yetiyor da artıyor bile. Hatta akıllara daha önemli bir soru getiriyor. Boşanma sebebiyle yoksulluğa düşecek taraf neden kadınlar? Kadınlar neden yoksul kalıyor/bırakılıyor?

Nafaka hakkına göz dikmenin erkeğin hayatına rahat devam etmesini gözetken, kadının uğrayacağı mağduriyeti yok sayan, kadını yoksullukla mücadelede yalnız bırakan bir zihniyetin ürünü olduğu çok açık. Kadınları yoksulluğa mahkûm etmek yerine, nafaka bir sorun olarak görülüyorsa kadınların nafakaya ihtiyaç duymasının önüne geçecek önlem ve uygulamaların, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerle taahhüt ettiği üzere, hayata geçirilmesi gerekiyor. Ve tabii ki mevcut sözleşmelerin yaşatılması. Bir kez daha söylemekte fayda var. Bu sözleşmeler yaşatılsın ki kadınlar da yaşasın.

İhtiyaç sahibi
öğrencilerin
kütüphanemizden
faydalanmasına
destek olmak
ister misiniz?

ASKIDA
ABONELİK

YENİ SOSYAL MEDYA YASASI: **SANSÜR VE HAFIZASIZLAŞTIRMA**

Burçak Görel

<https://youtu.be/hQ3RqYIAxE>

“Bu yasa sosyal medyayı da diğer alanlar gibi tek sesli, hükümetin borazanlığını yapan insanların bağırarak herkesi susturduğu bir mecra haline getirir”

Sosyal medya uzun zamandır gündelik hayatımızın önemli bir parçası. Özellikle toplumsal muhalefet alanlarının oldukça kısıtlı olduğu ülkemizde aynı zamanda önemli bir muhalefet aracı. Bu sebeple yıllardır çeşitli düzenlemelerle kısıtlanan ve sansürlenmiş sosyal medya yeni bir yasa ile karşı karşıya. 1 Ekim 2020 itibarıyla yürürlüğe girecek olan, sosyal ağ sitelerine zorunluluklar getiren yeni Sosyal Medya Yasası, erişimin engellenmesinin yanı sıra içeriğin kaldırılmasını da öngörüyor.

Onur Aytaç, Hukuk Sohbetleri programında 1 Ekim’de yürürlüğe girecek 7253 sayılı Sosyal Medya Yasası’nı İnsan Hakları ve İnternet Hukuku alanındaki çalışmaları ile bilinen Dr. Av. Kerem Altıparmak ile konuştu. Söleşide sosyal medya platformlarına getirilen yükümlülükler ve öngörülen yaptırımlar ifade özgürlüğü kapsamında tartışıldı.

Unutmaya zorlama hakkı (!)

Altıparmak’ın anlatımına göre yürürlüğe giren değişiklikler sosyal ağ sağlayıcıların Türkiye’ye temsilci atmasını, kullanıcı verilerini ülke içinde saklamasını ve adli makamlardan gelen içerik çıkartma ile kullanıcı verileri ifşası gibi talepleri yerine getirmesini zorunlu kılıyor. Temsilci atamayanlar için ise yüzde 90’a varan oranlarda bant genişliği daraltması gibi yaptırımlar söz konusu. Aynı zamanda yasa ağ sağlayıcıların yanı sıra içerik sağlayıcılarına da yeni yükümlülükler getiriyor. Yasa ile birlikte artık içerik sağlayıcısına erişim engelleme kararı çıkartılabilecek, eğer uygulanmazsa maddi yaptırımlar uygulanabilecek. Altıparmak bu madde için, “Yasayla birlikte en çok konuşulan şey unutulma hakkıydı. Ancak daha teh-

likeli bir şey var o da unutmaya zorlama hakkı. Bu yasa ile bizim hafızamızı siliyorlar” diye konuştu.

Neden ihtiyaç duydular?

“Yüz binlerce sitenin engelli olduğu, on binlerce sosyal medya içeriğinin engellendiği bir ülkede bu yasaya neden ihtiyaç duydular?” Altıparmak’a göre bu sorunun cevabı internete dair hükümet kademelerinden ve ona yakın cenahlardan gelen talepleri bir noter edasıyla uygulayan sulh ceza hakimlerinin aynı uygulamayı Türkiye’de olmayan Twitter, Youtube vb. gibi kaynaklarda işletemiyor olması. Maddelerin ve yükümlülüklerin uygulanabilirliği önünde ciddi engeller olduğuna dikkat çeken Altıparmak, “Ancak tam olarak uygulanabilirse şöyle bir sonuç doğar: Eğer iktidar yanlısı bir anonim hesaptan yazıyorsanız dilediğinizi yazmaya devam edersiniz ancak muhalif bir anonim hesaptan yazıyorsanız kimliğiniz açığa çıkarılarak hakaret davalarında davalı olabilir, terör örgütüne yardım ile suçlanabilirsiniz. Bu şekilde bu yasa sosyal medyayı da diğer alanlar gibi tek sesli, hükümetin borazanlığını yapan insanların bağırarak herkesi susturduğu bir mecra haline getirir” ifadelerini kullandı.

Çoklu baro, bekçilik, İstanbul Sözleşmesi, sosyal medya yasası... Sosyal medya yasası kamusal alanın ve muhalefetin siber alanda dahi varlığına tahammül edemeyen otoriter bir iktidarın şimdilik attığı son adımdı. Bu adımın ayrıntılarını söleşinin Youtube kanalımızdaki videosundan dinleyebilirsiniz. Bu adımın önünün kesilmesi ise ifade özgürlüğü ve haber alma hakkımızı tehdit eden bu sansür çabasına karşı yürütülecek mücadele ile mümkün.

HAVUÇLU KEK
45 tl

Sipariş üzerine
SİZE ÖZEL

POĞAÇA
1kg 30 tl

ELMALI KURABİYE
1kg 45 tl

Sipariş için | 0324 422 6414 | @kultürhane.mersin

Atıştırma malıkları

- Kaşarlı tost 9₺
- Beyaz Peynirli Tost 9₺
- 3 Peynirli Tost 10₺
- Karışık Tost 12₺
- Peynirli Sandviç 12₺
- Peynirli / Jambonlu Sandviç 13₺

Makarnalar

- Domatesli Makarna 16₺
- Kremalı Peynirli Makarna 16₺
- Kremalı Mantarlı Makarna 16₺

Salatalar

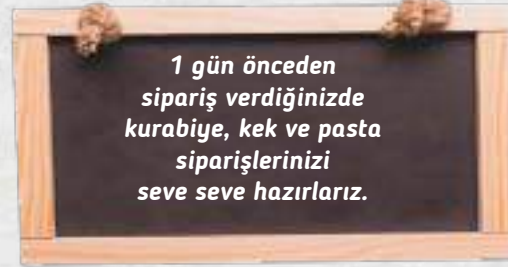
- Akdeniz 17₺
- Ton Balıklı 22₺
- Hellim Peynirli 22₺
- Kinoa Salatası 22₺
- Karışık Baklagil Salatası 22₺

Omletler

- Mantarlı Omlet 12₺
- Otlı Omlet 12₺
- Peynirli Omlet 12₺

Tuzlular

- Günün Böreği 8₺
- Poğaç (Adet) 2,5₺
- Kurabiye (Adet) 2,5₺

Tatlılar

- Mozaik Pasta 12₺
- Tiramisu 12₺
- Cheesecake 15₺
- Günün Keki 7₺
- Magnolia 12₺

Soğuk İçecekler

- Menta Gazoz 5₺
- Limonata 13₺
- Erikli Limonata 13₺
- Reyhan Şerbeti 9₺
- Smoothie 13₺
- Muzlu Süt 12₺
- Sade Soda 4₺
- Meyveli Soda 5₺
- Churchill 6₺
- Su 2₺

Kahveler

- Türk Kahvesi 8₺ - 12₺
- Demleme Kahve 10₺
- Zapatista Kahve 10₺
- Americano 9₺
- Espresso 8₺
- Cappuccino 12₺
- Caffe Latte 12₺
- Latte Macchiato 12₺
- Buzlu Kahve 13₺

Sıcak İçecekler

- Sahlep 13₺
- Sıcak Çikolata 13₺
- Ballı Tarçınlı Süt 13₺

Çaylar

- Hopa Çay 3₺ - 6₺
- Bitki Çayları 10₺
- Ada Çayı 10₺
- İhlamur 10₺
- Yeşil Çay 10₺
- Kış Çayı 10₺

ALASIYA KAHVE KARTLARI

Kültürhane'de artık kahvelerin tadı farklı...

Sizi taze çekilmiş buram buram kokan kahve çekirdeklerinin enfes kokusuyla, lezzetli kahve çeşitlerimizi tatmaya davet ediyoruz. Nefis kahvenin kokusunu alır gibiyse, siparişlerinizi için hazır olduğumuzu söyleyelim...

10 kahve için hazırlanan Alasiya Kahve kartlarımızla 'veresiye' ilişkisini tersine çeviriyoruz.

Bu kartlarla kahvelerinizi peşinen alabilir, hediye edebilir ya da ihtiyacı olanlar için askıya bırakabilirsiniz. Kartınızın karşılığında ikramımız olan 11. kahvenin tadını çıkarmaya ayrıca bekliyoruz...

TARİHTE BU AY / EKİM

8 Ekim 1927

Gazi Mustafa Kemal Okulu'nun adı Gazipaşa Okulu oldu.

29 Ekim 1946

1912'de Gilindire yakınlarında batırılan Marsilya kiremiti yüklü gemiden çıkanlar ve Mersin'e getirilen kiremitler şehrin imarında kullanılacak.

29 Ekim 1946

Halkevi binası törenle açıldı.

29 Ekim 1946

Yapımı biten Halkevi binası törenle açıldı.

23 Ekim 1954

Pozcu Mahallesinin temeli atıldı. 47 ev yapılacak. İşçi Sigortaları Hastanesinin temeli atıldı.

5 Ekim 1962

Ataş Anadolu Tasfiyehanesi açıldı.

23 Ekim 1969

Soda Sanayi AŞ kuruldu.

4 Ekim 1970

Anadolu Cam Sanayi AŞ fabrikasının temeli atıldı.

25 Ekim 1985

Diyabet Merkezi açıldı.

15 Ekim 1986

Tüccar Sarayı binasının temeli atıldı.

31 Ekim 1988

Güneykent Toplu Konutlarında tamamlanan bin konutun tapusu törenle verildi.

27 Ekim 1990

Mersin Devlet Opera ve Balesi kuruldu.

5 Ekim 1993

Katolik Kilisesi katedral oldu.

Ekim 1994

İçel Sanat Kulübü yanındaki 9. Sokak "Sanat Sokağı" olarak düzenlendi.

1-13 Ekim 2002

1. Mersin Uluslararası Müzik Festivali yapıldı.

30 Ekim 2003

Latin İtalyan Katolik Kilisesi'nin 150. yılı kutlandı.

29 Ekim 2007

Forum AVM açıldı.

Mithat Fabian Sözmen

Her kuşaktan Mersinlinin Pozcu'yla mutlaka bir münasebeti olmuştur. Henüz yüksek binaların inşa edilmediği eski halini bilenler zarafetini; bahçeli villaların yerini çok katlı apartmanlara bıraktığı dönemi bilenlerse canlılığını özler Pozcu'nun.

23 Ekim 1954... Bugün Mersin deyince akla ilk gelen semtlerden Pozcu'nun temelini atıldığı tarih. Peki bu nispeten genç muhit, bu kadar popüler olmadan önce -kuşkusuz "portakal bahçesiydi" ama- nasıl bir yerd? Bu sorunun yanıtını almak için "Duyduk Duymadık Yenişehir" programında* Ulaş Bayraktar'ın konuğu olan Dr. Nihat Taner'e uzanıyoruz. O da elbette hikâyeye Şevket Pozcu'dan başlıyor.

Şevket Pozcu, 1892 İstanbul doğumlu. Eğitimini tamamladıktan sonra ticarete atılıyor, demiryollarında maceralı taahhüt işlerini yerine getiriyor. O demiryolları, Cumhuriyet'in kuruluşu sonrası en önemli yatırım alanlarından biri oluyor ve Şevket Bey de "poz yapmak" denilen ray döşeme işinin püf noktasındaki maharetiyle önce "Pozcu Şevket Bey", soyadı kanunun çıkması sonrası ise Şevket Pozcu oluyor.

Şevket Pozcu, işi gereği hem çok geziyor hem de önemli projelere imza atıyor. Ta 1936'da Mersin'in parlak istikbalini öngördüğünü biliyoruz. Ancak Mersin'e yerleşmesine, tüm dünyayı sarsan bir hadise vesile oluyor. 2. Dünya Savaşı'nda Nazilerin işgal tehlikesinin belirttiği süreçte Müttefik devletler, Anadolu'da Almanya'yı karşılayabilecek bir senaryo üzerinde çalışıyor. Bu plan, Doğu Akdeniz'den askeri sevkıyatı, bu da yol, köprü gibi ulaşım hatlarının inşa edilmesini gerektiriyor. Bu projelerin bazılarını Şevket Pozcu yükleniyor.

MERSİN'DE EVVEL ZAMAN

"YENİŞEHİR" POZCU'NUN ANIMSATTIKLARI

Pozcu bu yıllarda Mersin'de modern bir tarım işletmesi kuruyor. Turunçgil ağırlıklı olarak meyvelerin yetiştirildiği, besicilik, ancılık, tavukçuluk yapılan hatta portakal şarabı üretilen bu çiftlik o kadar başarılı oluyor ki şehre dışarıdan gelen nüfuzlu misafirlere mutlaka gezdiriliyor.

Pozcu ve çiftliğinin kent için önemini daha iyi anlamak için 1947'de Bekir Uluğ'un yazdığı şiire kulak verelim:

Demir döşer poz yapardım

Yorulur, rahat arardım

Toprağa bir el atınca

Hayatın sırımına vardım

Savaş açtım tabiata

Çiftlik kurdum bindim ata

Tereyağım, kaymağım bol

Usandım ben sata sata

Limondan yaptım esansı

Koyuna aldım lisansı

Gidiyorum pupa yelken

Görün şu bendeki şans

Pozcu Mahallesi'nin doğumuna kısa bir süre kala, Nihat Taner'in deyişiyle "Her şey pupa yelken giderken rüzgar ters esmeye başlıyor."

Pozcu, yeni bir yolun inşası için çalışırken bir taşocağı kazığı yiyor ve İngiliz firmaya yüklü bir tazminat ödemekle karşı karşıya kalıyor. Bunun üzerine bu işe ipotek edilen çiftliğinin satışı gündeme geliyor. Arazinin geliştirilip satılması halinde çok daha fazla gelir getireceği gerçeği bankaya kabul ettiriliyor ve bunun üzerine önce Pozcu Yapı Kooperatifleri sonra da Pozcu Mahallesi doğuyor. Böylece kent merkezinin Müftü Deresi'ne kadar olan sınırları genişliyor ve "Yenişehir" in temeli atılıyor.

Devamı malum. Bugün her kuşaktan Mersinlinin Pozcu'yla mutlaka bir münasebeti vardır. Henüz yüksek binaların inşa edilmediği eski halini bilenler zarafetini; bahçeli evlerin yerini apartmanlara bıraktığı dönemi bilenlerse canlılığını özler Pozcu'nun. Benim ailem de Pozcu'nun ilk sakinlerindendi. Oturdukları evin yerinde bugün, 1986'da kaybettiğimiz babaannemin adını taşıyan bir apartman var. O yüzden Pozcu benim için en çok hatırlayamayacak kadar küçük yaşta yitirdiğim Mesadet Hanım demek.

***Duyduk Duymadık Yenişehir**

Şevket Pozcu / Dr. Nihat Taner

<https://www.youtube.com/watch?v=Jl5QqGOUZ88>

YEŞİL KAMP 2020 DİJİTALDE

Alper Tolga Akkuş

<https://www.youtube.com/playlist?list=PL8F7R7P9JpMRiAOKQqU4mG-ndEIKJ20>

Yeşil Kamp demek ilkin Yeşiller ile yurdun dört bir yanına dağılmış dostlar ile 4 günlüğüne de olsa bir araya gelmek demekti. 4 gün de olsa umutla, mutlulukla “Yalnız değilim”in coşkusu ile hemhal olmak demekti. Ama bu senenin Yeşil Kamp’ı korona na-münasebeti ile dijitalden gerçekleştirildi.

Eskiden böyle miydi? Hiç olur mu canım! Sabahtan çadırımızda uyanır, günün ilk denizini eş dost hısım ile tamamlar, kahvaltıda bir gün önceki sunum, atölye, sohbet, gıybet vs'nin muhasebesini tamamlar ve öyle başladık yeni güne.

Yeşil Kamp demek ilkin Yeşiller ile yurdun dört bir yanına dağılmış dostlar ile 4 günlüğüne de olsa bir araya gelmek demekti. Yeşil Politika'ya, Yeşil Ütopyalar'a, Yeşil Fikirler'e daha bir kucaklarca-sına sarılmak demekti. 4 gün de olsa umutla, mutlulukla “Yalnız değilim”in coşkusu ile hemhal olmak demekti. Ama bu senenin Yeşil Kamp’ı korona na-münasebeti ile dijitalden gerçekleştirildi. İsteyen Yeşil Düşünce Derneği'nin youtube hesabından canlı canlı izleyebildi, dileyen daha sonrasında takip etmeyi tercih etti.

İşte biz de Kültürhane ve ÇITTA ahvadları olarak Caretta'nın 2020 sonbahar-kış sezonunun ilk programına Yeşil Kamp ile başlamayı tercih ettik. Yeşil Kamp'ı organize eden ekibe Assos'ta yerleştiği köyünden destek veren Yeşil Düşünce Derneği İletişim Sorumlusu Güneş Akçay anlattı biz de dinledik.

Bu yıl 1-4 Eylül tarihleri arasında internet ortamında düzenlenen Yeşil Kamp, müzisyen Nil İpek'in mini konseri ile başladı. Tatavla Tiyatrosu, “İnsan Çağı” oyununun ilk gösterimini gerçekleştirdikten sonra Kamp'ın ilk paneli ise “Kesişimsellik ve Mücadelede Buluşma”

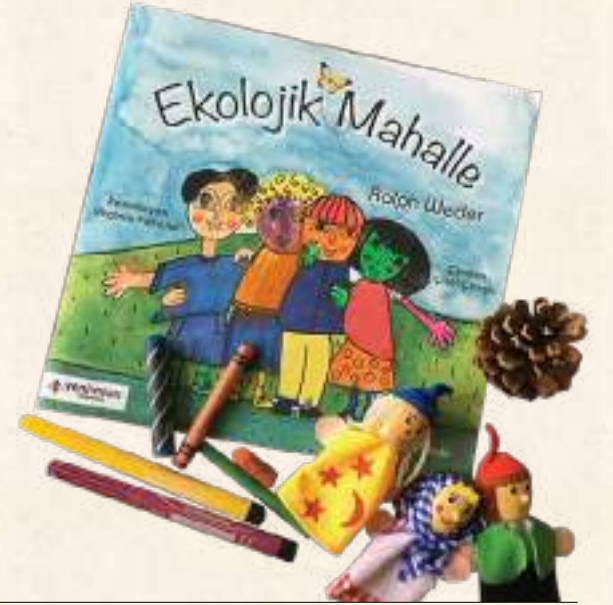
idi. İlk gün Güneşin Aydemir'in, “Gelecekteki Geçmiş/Battlestar Galactica” sunumu ile sona erdi.

2 Eylül Çarşamba günü ise kamp BGST Tiyatro'nun “K'nın Sesi” oyununu ile açıldı. “K'nın Sesi”nde Duygu Dalyanoğlu farklı kesimlerden pek çok kadının deneyimlerini tek kişilik performans ile sahneledi. Tanıl Bora ise, “Muhalefet Dili ve Kavramları Üzerine Düşünme” başlıklı söyleşisinde kullandığımız dilin aktivizme etkisi üzerinde durdu.

3. gün Murat Özbank, Sezin Öney ve Ümit Şahin'in, “Krizler Çağı: Ütopyalar ve Distopyaların Günümüz Gerçekliğinde Buluşması” oturumunun hemen öncesinde sanatçı Eymen Aktel, ütopya ve distopya denince dimağına düşenleri bir çizim performansı eşliğinde paylaştı.

Yeşil Kamp'ın son gününde ise çeşitli performanslar ile kampı bir festivale çeviren sanatçılar “Yeşil Kampın Yaratıcı Direnişi” söyleşisinde ekran karşısında buluştular. Kampın son etkinliği ise Kazdağları Kardeşliği ve Ulupınar Çınar Nöbetçileri'ni buluşturan, “Ekolojik Mücadelelerde Yaratıcı Eylemler ve Sanat” söyleşi oldu. Yeşil Kamp Dijital 2020'de gerçekleşen pek çok etkinlik şu an bile bir tık uzağınızda. Yeşil Düşünce Derneği'nin youtube sayfasında. Caretta'nın yeni “Ekolojik Ahval”lerinde bir araya gelmek üzere...

"EKOLOJİK MAHALLE" Mİ, BİR "MAHALLE" NİN EKOLOJİSİ Mİ?

Melike Selin Durmaz Ekenler

@bostan_cocuklari

Bu seferki yazıya Bostan Çocukları arşivinden bir çocuk kitabı, Mersin'in Çamlıbel'i ve çocukluk anıları bir arada konuk oluyor.

Öncelikle, geçtiğimiz yıllarda Yeni İnsan Yayınevi'nden çıkmış olan "Ekolojik Mahalle" adındaki kitaba yer verelim. Orijinal adı "Ecological Community". Aslında Türkçeleştirilirken daha yakın hissettirmesi adına "mahalle" kelimesi tercih edilmiş ancak kitabın başlığında da içeriğinde de vurgulanan kelime "community", yani "topluluk". Kitap aynı mahallede yaşayan çocukların ortak bir hayaliyle başlıyor. Hep birlikte ekip biçtikleri ve mahalleliler olarak ortak kullandıkları topluluk bahçesinde rahat vakit geçirebilecekleri bir kafe inşa etmeyi planlıyorlar. Bunun için ise para toplamaları gerekiyor. Kitap boyunca bir topluluğun kolektif ve dayanışmacı yöntemlerle neler yapabileceği çocuk gözüyle rengarenk sayfalar eşliğinde anlatılıyor. İkinci el eşya satışı, geri dönüşümle tasarruf, kompost üretimi, yenilenebilir enerji kullanımı, zehirsiz ev temizlik ürünleri, yerel esnaf ve zanaatkarların desteklenmesi konularında hikayeler var. Aynı zamanda yerel tohumlarla yeşertilen topluluk bahçesi, fırından mahallede yayılan kokusuyla ekşi maya ekmekler, ev yapımı limonatalar ve tüm bunlar olurken bir yandan oynamaya devam eden çocuklar... Neredeyse hepimizin hayal ettiği, kentlerde görmek istediğimiz hal-ler ve alanlar...

Benim için en etkileyici sayfalardan biri ise topluluğu kimlerin oluşturduğuyla ilgili kısım; yalnızca o mahallede evi olanlar değil, orada

hizmet veren, çalışan insanlar ve oradaki tüm canlılar topluluğun üyeleri olarak tanımlanıyor. Bu da beni çocukluğuma ve Mersin'in eskiden capcanlı olan semti Çamlıbel'e götürüyor. Doğup büyüdüğüm, sokaklarında oynadığım, apartman altı dükkanlarında patron, çalışan herkesi tanıdığım, çoğu kişiyle balkonlardan ya da apartman girişlerinde bir anı paylaştığım o günleri hatırlıyorum da son yıllarda yükselişte olan “akıllı, kompakt, ekolojik” yerleşim modellerinde olduğu gibi ihtiyacım olan her yere çocuk ve ergen hallerimde yürüyerek gidebiliyordum. Sonra şöyle bir soru düşüyor aklıma; belki benim büyüdüğüm bu semt de ekolojikti? Yani günümüzdeki teknik tanımla olmasa da oradaki yaşam, ilişkiler ağı ve paylaşımların ekolojisinden yanaydı bu aklıma düşen soru. Bir yerin ekolojik sıfatını alabilmesinden çok öte bir şey bu. Günümüzde bu konseptte uygulamalar ekolojik kriterleri barındırsalar dahi yaşam ağını ve ilişkileri kuramayabiliyor. Benim çocukluğumun Çamlıbel'i ise ağaçlarındaki kuşlarıyla, sokak köpekleriyle, yaşayanların yanı sıra çalışanlarıyla, güvenle yürüdüğüm sokaklarıyla, her yaş grubundan karşılaştığım komşularla, başka mahallelerden oynamaya, gezmeye gelen dostlarla bir bütündü. Ve bu bütün aynı zamanda Mersin'in sosyal, kültürel ve gündelik hayat açısından “yaşayan” merkeziydi. Bu merkez benim büyüdüğüm semtti. Ne şanslı bir çocukmuşum.

BİR KİŞİDEN BİR TOPLULUĞA DOĞA İÇİN YAŞAMAK

Aslı Çalışkan

Büyük küçük demeden, kendimizi yetersiz görmeden, umutsuzluğa kapılmadan attığımız her güzel adım doğa anaya can verecektir; inanıyorum.

Hayatımın her döneminde değişen önceliklerim oldu. Meslek sahibi olma, müzik ve gitarla haşır neşir olma, yeni yerler görüp yeni insanlar tanıma, yoga ve şiddetsiz iletişim gibi...

Fakat hiç değişmeyen bir önceliğim vardı ki o da doğayı korumak. Yani doğaya saygısı olan, doğaya yakışan ve onu sürdürülebilir kılan birtakım ufak çabalar. Her biri, üzerine uzun uzun konuşulması gereken aslında...

Bunlardan birisi 'bisikletli yaşam'; yaklaşık beş yıldır havayı kirliletmeyen, petrol tüketmeden, stres olmadan, bedenimi de sağlıklı bir şekilde çalıştırarak bir yerlere ulaşmamı sağlayan müthiş araç.

Bir diğeri tüketim alışkanlıklarımı değiştirmek ve ufak tefek üretim faaliyetlerim. Mesela yeni bir şey almamak ille de alınacaksa ikinci el tercih etmek.

Evde üretebileceğim ne varsa, ekşi mayalı ekmek, yoğurt, turşu, konserve, sirke, zeytin ve zeytinyağı gibi gıdalar üretmek.

Atık çıkarmamaya çalışmak, peçete ve plastik, poşet yerine eski kumaşlardan dikiğim keseler, torbalar ve el bezlerini kullanmak.

Kompost yapmak, evimin bahçesinde ufak çaplı ekim dikim...

Zehirli ev kimyasallarını ve kişisel bakım ürünlerini hayatımdan çıkarmak, bu zehirliğin yerine el yapımı defne sabunu, arap sabunu, karbonat, sirke ve zeytinyağı kullanmak.

Doğa dostu arayışlarım beni Çitta Gıda Topluluğu ile tanıştırdı. Kültürhane'de katıldığım ekoloji sohbetlerinde haberdar oldum Çitta'nın varlığından. Bu topluluğa dahil olmak benim için küçük üreticiye destek olmak demek, doğayı ve bedenimi zehirlemeden beslenmek demek. Daha önemlisi sizinle aynı öncelikleri paylaştığım...

bunları yaygınlaştırmak ve sürdürebilmek için çabalayan güzel insanlarla birlikte hareket etmek demek.

Büyük küçük demeden, kendimizi yetersiz görmeden, umutsuzluğa kapılmadan attığımız her güzel adım doğa anaya can verecektir; inanıyorum.

ÇITTA (Çukurova İnsan Tohum Toprak Atölyeleri), 2015 senesinde kurulmuş, yerelde ekolojik yaşam bilinci ve farkındalığının gelişmesi için çabalayan, gönüllü bir topluluk. Bu amaçla söyleşiler, atölyeler, film gösterimleri, şenlik ve festivaller düzenledi; okul ve meslek odalarında buluşmalar gerçekleştirdi. Kültürhane ile işbirliği içerisinde yaptığı etkinliklerle Kültürhane'nin dayanışma içinde olduğu bir kardeş organizasyondur.

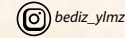
f citta.cukurova @ citta_gida

Fotoğraf: Önder Çalışkan

BİTKİLERİN KARDEŞLİĞİ!

Bediz Yılmaz

Verimli bir yoğun ekim yapmak için, bitkilerin birbirleriyle uyum özelliklerini gözetmek iyi olacaktır. Sebze bahçesinde sebzeler kadar çiçeklere ve aromatik bitkilere de yer vermeniz, hem bahçenizin sağlığı hem de ekosistem esenliği açısından elzem.

Ekolojik tarım yapılan yerlerde monokültür değil, polikültür ilkesi benimsenir. Neden mi? Öncelikle, doğada bütün ortamlar çeşitlilik barındırır; örneğin bir avuç toprak dünyadaki bütün insan nüfusundan daha fazla sayıda mikroorganizma içerir. Monokültür tarzi tarım, toprağı fakirleştiriyor, bitki hastalıklarının daha rahat gelişmesine yol açıyor ve doğadaki böcek ve diğer türler arasındaki av-avcı ilişkisini engelleyerek zehirlere başvurulmasını arttırıyor. Oysa biyoçeşitlilik gözeterek tarım yaptığımızda: 1- birim topraktan çok daha fazla ürün alabiliyoruz; 2- toprağın mikrobiyolojisini desteklemiş oluyoruz; 3- polen çeşitliliği yaratarak böcekleri çekiyoruz; 4- bitkilerin birbirlerini destekleme özelliğinden yararlanabiliyoruz.¹

Verimli bir yoğun ekim yapmak için, bitkilerin birbirleriyle uyum özelliklerini gözetmek iyi olacaktır. Kardeş bitkiler adı verilen bu yöntemde hem topraktan alınan farklı maddeler, hem zararlı ile mücadele, hem de yapraktan yahut kökten yapılan salgılar gibi açılardan birbirini destekleyen bitkiler birlikte dikiliyor. Ayrıca, sebze bahçesinde sebzeler kadar çiçeklere ve aromatik bitkilere de yer vermeniz, hem bahçenizin sağlığı hem de ekosistem esenliği açısından elzem.

Birkaç örnek verecek olursak:

En çok bilinen, "üç kızkardeş": fasulye mısıra sarılır, kabak yer örtücü işlevi görür, fasulye de azot bağlar.

Domates yetiştirirken yan sırasına kadife dikildiğinde köklere zarar veren nematodları engeller, aralara dikilen fesleğen ise kokusuyla uçucu zararlıları uzaklaştırır.

Ispanakla birlikte ekilen turp yapraklara zarar veren güveleri ıspanaktan uzak tutar.

Soğan-sarımsak ikilisi, havuç, pancar, lahanaya ve domatesle iyi geçinir ama bezelye ve fasulyeyi pek sevmez; patates ise fasulye ve lahanayı sever ancak domates, patlıcan ve kabakgillerle iyi geçinemez.

Pırasa ve havuç iyi arkadaşlardır, ama fasulye ve bezelyeyi bunlara yakın dikmeyin.

Marul gölge sevdiği için ayçiçeğı veya sırt fasulye gibi bitkilerin gölge tarafına ekerseniz sevinecektir.

Adaçayı, kekik, biberiye, lavanta gibi aromatik bitkiler ile aynı sefa, latin çiçeğı, kadife, kozmos ve ekinezya gibi çiçekleri bahçenin kenarlarına ve aralarına bolca dikerseniz hem döllenmeyi sağlayan arılar hem de sebzelerdeki bitleri yiyerek bahçeye en büyük iyiliklerden birini yapan uğurböceklerini çekersiniz.

Unutmayın, beslenmeniz için çeşitlilik ne kadar iyiye, bahçeniz için de o kadar iyidir.

¹ Kaynak: Gürkan Yeniçeri'nin Gıda Güvenliği ve Egemenliğinde Sürdürülebilir Tarım Uygulamaları-Doğa ile Kardeş, Besleyici Gıda Üretim Yöntemleri kitabı. Bu kitaba Gürkan Yeniçeri'nin, Fransa'daki Bec Hellouin çiftliğindeki biyoloğun tarım uygulamalarını anlattığı şu yazısında verdiği linkten ulaşabilirsiniz: <https://www.havatopraksu.org/blog/2018/05/11/karli-ve-ekolojik-kucuk-olcekli-ciftlik-omegi/>

Doğa Takvimi

9 Ekim	Yaprak dökümü fırtınası
12 Ekim	Meryem Ana fırtınası
18 Ekim	Kırlangıç fırtınası
22 Ekim	Bağbozumu fırtınası
26 Ekim	Balık fırtınası

Kaynak: Deniz Gezgini, Doğa Defteri 2020

BUĞDAY: 10 BİN YILLIK YOLDAŞIMIZ

Nilüfer - Can Gatenyo bilgigattinitaptaze.com

Doğaya verdiğimiz zararı bütüncül ve onarıcı tarımla gidermeli; yok olmaya yüz tutmuş türleri yaşatmalı, yaşam döngüsü için biyoçeşitliliği yeniden sağlamalıyız.

Yumuktepe'de insan eliyle ekilen ilk buğday örnekleri çıkıyor. İnsanın buğdayla ilişkisinin, başka deyişle “yaban olanı ihtiyacına göre şekillendirme, kültüre alma” yolculuğunun başladığı yerlerden biri Mersin.

Yabani bir ot cinsi olan buğday, ilk kez Urfa Karacadağ eteklerinde 10 bin yıl önce kültüre alınmış. Kastamonu'nun SIYEZİ, işte o en eski buğday türlerinden biri. Cılız, verimi az, işlenmesi zor olmasına rağmen kavuzlu yapısı sayesinde günümüze gelebilmiş. Daneyi zırh gibi saran kavuzun içine ne soğuk ne zararlı işleyebilir ve bu özellik hem ekolojik tarım hem sağlıklı gıda anlamında kavuzlu buğdayları öne çıkarır.

Tarih boyunca iktidarların önceliği, gıda güvenliği ve besin zincirinin en altındaki buğdayın üretimini artırmaktır. 2. Dünya Savaşı sonrası Yeşil Devrimle bu konuda büyük kınılma yaşanır. Buğdayda tohum ıslahı verimi çok artırır. Ardından “sertifikalı hibrit tohum, yapay gübre, pestisit olmazsa olmaz” algısı yerleşir. Artık görüyoruz ki bu verim sürekli değil; kimyasallar toprağı zehirliyor; sertifikalı tohum yerel türleri yok ediyor, biyoçeşitlilik azaldıkça doğanın dengesi bozuluyor. Kadim bilgi ve üretim teknikleri de unutulunca, çiftçi çok uluslu şirketlere bağlı kalıyor. Geleneksel

tarımdaki gibi, her hasatta gelecek yılın tohumunu ayırmak yerine her yıl kısır tohum almak, zirai mücadele, gübre, teknoloji, yakıt vb. giderler ürün maliyetini artırıyor. Çiftçi sürekli desteğe muhtaç bırakılıyor. Modern tarım yöntemlerinin insanları ve beraberinde tüm dünyayı, geleceğiyle birlikte zehirlediği de artık sır değil. Meğer Yeşil Devrim, yeşil değilmiş; devirdiği şey de sağlığımızla geleceğimizmiş.

Oysa gıda güvenliği atalık tohumlarda. Bunları yerinde (in situ) ekmeli; doğaya verdiğimiz zararı bütüncül ve onarıcı tarımla gidermeli; yok olmaya yüz tutmuş türleri yaşatmalı, yaşam döngüsü için biyoçeşitliliği yeniden sağlamalıyız. Bir de eski türlerin başka coğrafyalara uyumunu sistematik olarak denemeliyiz ki iklim değiştiğinde bu türleri yaşatabilelim.

Devletten destek beklemek çözüm değil. Günlük alışkanlıklarımızda basit değişikliklerle bizler çözüm ortağı olabiliriz: Mesela yerel üreticiden temiz gıda sorabiliriz. Tüketici tercihiyle çiftçi onarıcı, bütüncül tarıma yönelecektir. Harcamalarımızda sağlıklı/temiz gıdaya öncelik verebiliriz. Sözkonusu olan GIDA yani YAŞAM KAYNAĞIMIZ. Sizce öncelik temiz ve sağlıklı gıda alabilmek mi, yoksa telefonumuzun modelini yenileyip, marka giymek mi?

BİR KÜÇÜCÜK DÜKKANCIK İÇİ DOLU DÜNYACIK ÇINAR GİYİM

Aysun Koç Aydoğan

 https://youtu.be/r7P_BXwbE2c

Çınar Giyim, eskiden Mersin'in Nişantaşı, Bağdat Caddesi diye tarif edilen ancak bugün kentteki AVM'lerin rotayı değiştirmesiyle cazibesini yitiren Çamlıbel'de, neşeli dış cephesi ile kök salmışçasına yerinde duran ufak tefek rengarenk bir butik.

“Pazar günleri keçi güdüyorum. Gittiğim yerin endemik bitkilerini de inceliyorum. Gözüm sürekli doğadaki bitkilerde... Neler var? Hangi bitkiler var? Bitkileri bilmeden tüketmemek ve içmemek gerekiyor. İlaç kullanıyorsan etkileşimi dahi var...” cümleleri ile başlayan bir yazının konusunun çevre, sağlık, doğa, ekosistem gibi bir şeyler olduğunu düşünebilirsiniz. Halbuki bu yazı Mersin'in en eski semtlerinden biri olan Çamlıbel'deki Çınar Giyim'i anlatmaya niyetlenmiş bir yazı. Ama Çınar Giyim, içinde yer alan özgün kadın ve erkek giyim koleksiyonu, organik koton, kök boyalı ürünlerin yanı sıra sahibi Hanife Körünoğlu'nun minicik dükkanına sığdırdığı kocaman bir dünyadan oluşuyor. Bu öyle bir dünya ki Hanife'nin enerji dolu günlük rutinine eklenen ayurveda bilgilerini, kent yaşamına dair projelerini, kadın girişimciliğine dair deneyimlerini, geleneksel tarım ve beslenmeye dair önerilerini ve anlatılsa asla bir sayfaya sığmayacak yaşam serüvenini barındırıyor.

Çınar Giyim, eskiden Mersin'in Nişantaşı, Bağdat Caddesi diye tarif edilen ancak bugün kentteki AVM'lerin rotayı değiştirmesiyle cazibesini yitiren Çamlıbel'de, neşeli dış cephesi ile kök salmışçasına yerinde duran ufak tefek rengarenk bir butik.

Henüz 18 yaşındayken farklı sektörlerde çalışma hayatına başlayan Hanife, ticaretle uğraşan eşinin işleri yolunda gitmeyince kendi işini kurmak zorunda olduğu bir macerayla yola çıkmış. Tekstil sektöründe çalışan annesinin destek olmak için gönderdiği birbirinden güzel kıyafetleri önce eşin dostun butiğine göndermiş son-

ra da komşularının ilgisine açmış derken hikaye katlanarak devam etmiş. Sonrasında Hanife ilk günden bu yana aynı yerde bulunan Çınar Giyim'de satış yapmaya, ardından endüstriyel tekstil imalatına ve hatta Türkiye'de internetin henüz yeni kullanıldığı yıllarda internetten pantolon satışı yaptığı yoğun bir ticari faaliyete yelken açmış. Fakat internet satışı öyle erken bir karar olmuş ki gülererek anlatıyor: “Bu kadar yılda sadece iki pantolon sattık.”

Çınar Giyim'de kapıdan girdiğiniz anın derin bir sohbete isabet etmesi oldukça kuvvetli bir ihtimal. Çıktığınızda ise çantanızdaki kıyafetlerin yanı sıra sağlık ve yaşama dair pek çok tavsiyeyi, yaşadığı kente elinden geldiğince katkıda bulunan bir esnafın, yaşam enerjisini doğadan ve geleneksel bilgilerden alan bir doğa aşığının, pek çok derdi tasayı ürettiği işlerle savuran, enerjisi hiç tükenmeyen, hâlâ anneannesi ve annesinden öğrendikleriyle mutfak kültürünü devam ettiren cesur ve inatçı bir kadının hikayesini de hafızanıza yerleştirmiş olacaksınız. Uğradığınızda Hanife'yi görmezseniz şaşmayın. Kıralsalda kadın üreticileri desteklemek için uğraştığı bir projenin köy ziyaretine, Tarsus Slow Food hareketinin bir toplantısına, genç girişimcilere ilham olabilecek deneyimlerini anlattığı bir sunuma ya da geleneksel üretim yapan bir çiftçinin hasadına yardım etmeye gitmiş olabilir, hemen gelecektir.

Çınar Giyim ile iletişim kurmak için: Whatsapp: 05306927334

 cinargiyimmersin

MERSİN ODTÜ MEZUNLARI DERNEĞİ

Aysun Koç Aydoğan

<https://youtu.be/2-xBWGi1SE8>

Derneğin kuruluş amacı Mersin’de yaşayan ODTÜ’lülerin bir araya gelmesi, mezunların ODTÜ kültürünü kendi hayatında taşıyabilmesi olsa da bugün Mersin’deki tüm kent konseylerinde aktif görev alarak kent hayatına katkı sağlamak için çaba harcıyorlar.

Kültürhane’de yeni bir program serisine başladık. Adı: Mersin’in Medeni Hali. Amacımız Mersin’de kent hayatına katkıda bulunan demeklerin tarihlerini, faaliyetlerini dinlemek, kayıt altına almak, bir grup gönüllünün bir araya gelerek başlattığı maceraların nelere evrilebileceğini görmek...İlk programımızın konukları Mersin ODTÜ Mezunları Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Alper Girgeç ve Burs Komisyonu Başkanı Kadriye Girgeç oldu.

Çukurova ODTÜ Mezunları Derneği olarak başlayan hikâye 1992 yılından itibaren Mersin ODTÜ Mezunları Derneği olarak devam etmiş. Derneğin kuruluş amacı Mersin’de yaşayan ODTÜ’lülerin bir araya gelmesi, mezunların ODTÜ kültürünü kendi hayatında taşıyabilmesi olsa da bugün Mersin’deki tüm kent konseylerinde aktif görev alarak kent hayatına katkı sağlamak için çaba harcıyorlar. Belediyelerle yürüttükleri temaslarda onların olumlu çabalarını destekliyor, gerektiğinde eleştiriyorlar. Dernek, ODTÜ Deniz Bilimleri Enstitüsü ile de sıkı temaslarda yürütüyor ve projeler gerçekleştiriyor. En gurur duydukları çalışma ise yaklaşık 14 yıl önce 8 öğrenci ile başlayan ve bu yıl 28 öğrencinin faydalandığı eğitim bursu. Burs, ODTÜ’yü kazanan ve ihtiyaç sahibi olan gençlere veriliyor. Ancak bursun dışında gençlerin her biri ile bir aile gibi ilgilenerek üniversite hayatları boyunca onlara destek olmaya çalışıyorlar. Bursun arka planında özveriyle çalışan demek üyelerinin yoğun emeği var. Alper Bey’e göre Mersin’deki birliklilikler ve kaynaşma sayesinde dernek bugün neredeyse 30 yılı devirmek üzere...

Bir derneğin yaptığı faaliyetler bir kenti ya da toplumsal yaşamı ufak da olsa değiştirebilir mi? Alper Bey’e göre değiştirebilir. “Ufak noktalar da olsa o noktalar kelebek etkisiyle büyüyebiliyor. En azından bir tohum ekmiş oluyorsunuz. Büyüyecek, yeşerecek ve çoğaltacaklar. Projelerle de öyle. Yani yaptığınız bir öneri ile bir projeye

vererek siz o tohumun büyümesine katkıda bulunuyorsunuz ve sağlam köklerinin oluşmasına destek oluyorsunuz. İleri aşamalarda tüm bu çalışmalar kent hayatına, insan yaşamına dokunur hale geliyor.” diyor Alper Girgeç.

Derneğin üye sayısının 500’ü aştığı dönemler olsa da şu anda aktif üye sayısı 200. Mersin’deki yüzlerce derneği, sürekli açılıp kapananları düşününce bu kadar aktif üyeyi bir arada tutabilme başarısına şapka çıkarıyoruz, Alper Bey uzun yıllar faaliyet yürütebilmenin birlikte üretebilmenin altındaki çabayı şöyle açıklıyor: “Dernek çalışmalarının hiç kolay olmadığını o yola çıkanların bilmesi gerekiyor. Bu süreci göze alarak yönetim kurulunuzdan aldığınız destekle kalıcı çalışmalar yaparsanız üyeleriniz arkanızdan gelir ve yeni adaylar çıkar. Ama tek kişiye bağımlı bir dernek oluşturursanız devamı gelmez.” Ayda bir düzenledikleri diğer adı ‘bilim kafe’ olan ‘Meraklısına ODTÜ Sohbetleri’ne isteyen herkes katılabilir. Derneğin tüm faaliyetlerine sosyal medya hesaplarından ulaşabilirsiniz.

Galip Deniz Altınay

Herkese merhaba, Kültürhane’de sinemada yeni bir ayı daha sizlerle karşılıyoruz. Yılın onuncu ayı olan ekim, ismini ‘ekme’ eyleminden, tarlaların sürülüp ekilmesinden alıyor. Sonbaharın tüm renklerini görmeye başladığımız bu ay, artık serinlemeye başlayan akşamlarda sinemanın büyüsünü içimizde hissedeceğimiz birbirinden güzel dört filmle daha sizlerle olacağız. Şimdiden keyifli seyirler dileriz...

5 EKİM PAZARTESİ
Katharina Blum’un
Çiğnemen Onuru
Die Verlorene Ehre der Katharina Blum /1975

Dünyaca ünlü yazar Heinrich Böll’ün 1974 yılında yayımlanan kitabının Almanya sinemasının iki önemli yönetmeni Margarethe von Trotta ve Volker Schlöndorff tarafından yapılan uyarlaması sinema edebiyat işbirliğinin en dikkat çekici örneklerinden biri. Bireyin özel yaşamına medyanın sorumsuzca müdahalesini ve güvenlik güçlerinin bireysel özgürlükleri kayıtsızca çiğnemesini evrensel bir yaklaşımla ele alan film 1970’li yıllar Almanya’sına dair eleştirel bir okuma yapıyor.

12 EKİM PAZARTESİ
Deliler Evi
Dom Durakov /2002

Dünyaca ünlü yönetmen Andrey Konchalovskiy’in yaşamış bir hikâyeden sinemaya uyarladığı “Deliler Evi” bizleri Rus-Çeçen Savaşı’nın yaşandığı yıllara götürüyor. Tüm çalışanların savaş nedeniyle kaçtığı bir psikiyatri hastanesinde kalan hastaların yaşadıklarını çarpıcı şekilde beyazperdeye getiren film, Venedik Film Festivali başta olmak üzere pek çok önemli festivalde kazandığı başarılarla da dikkat çekiyor.

19 EKİM PAZARTESİ
Bu Denizin Tuzu
Milh Hadha al-Bahr /2008

Annemarie Jacir’in dünyada ilk gösterimini Cannes Film Festivali’nde yapan filmi “Bu Denizin Tuzu” Filistin sinemasının son yıllardaki önemli filmlerinden biri olarak kabul ediliyor. 1948 yılında Filistin’den Amerika Birleşik Devletleri’ne göç etmek zorunda kalan bir işçi ailesinin kızı olan Soraya’nın hikâyesini anlatan film, Filistinlilerin kimlik algısını ele alıyor.

26 EKİM PAZARTESİ
Aslan İni
Leonera /2008

Kültürhane’de sinemada ekim ayının son filmi Arjantin’den geliyor. Güney Amerika sinemasının üst üste imza attığı başarılı filmlerle dikkat çeken yönetmenlerinden olan Pablo Trapero “Aslan İni”nde cinayetten hüküm giymiş ve çocuğunu hapisanede büyütmek durumunda kalan Julia’nın hikâyesini anlatıyor. Cannes Film Festivali’nin ana yarışmasında da yer alan eser annelik, aşk, mahkûmiyet, yalnızlık üzerine etkileyici bir film.

Kübra Tatlı

Kütüphane'nin kapısından içeri girdiği ve böyle bir mekanın varlığından haberdar olduğu için bile mutluydu. Kitaplarla çepeçevre bu mekânın insanı güçlü kılan, onun içini ısıtan bir tarafı vardı.

Üniversiteyi bitirmiş bir genç düşünün ne yapacağını görmekte zorlanan, hali hazırda görme problemi olan, daha doğrusu yapmak istediği pek çok şeyi olan lakin bunların hepsini yapma gücünü elinde bulundurmayan bir genç. Bu genç çeşitli duygularla sokaklarda gezinirken bütünüyle eylemlerinin sorumluluğunun ona ait olduğunu düşünüyordu. Bir taraftan huzur veren bu duygu diğer taraftan büyük bir baskı yaratıyordu üzerinde. Bu duygudan silkinmek yerine kendi kendinin üzerine yürümesi gerektiğinin bilincindeydi. Geri dönmek istemiyordu. İpleri eline alıp sere serpe yaşatmalıydı bu bedeni. Hayat herkes için belirsizdi. Öyle ya Cioran'ın dediği gibi 'Soluk alan her şey teyit edilemeyenle beslenir; birazcık mantık ilavesi bile, varoluş için uğursuzluk olurdu'.

Bir şekilde yolu Kütüphane'ye düştü. Öyle bakıp çıkmalık bir yer olmayacaktı onun için bu yer. Güzel bir gönlün vesilesiyle orada çalışmaya başladı. Bu mekânın her köşesinin hikayesini öğrendikçe, insanların birbiriyle ilişkilerinin samimiyetini gördükçe burada çalışıyor olmak daha çok içine siniyordu. Kütüphane'ye dahil olmak,

onun hikayesinin bir tarafında yer almak ona kendisini çok şanslı hissettiriyordu. Sadece Kütüphane'nin kapısından içeri girdiği ve böyle bir mekanın varlığından haberdar olduğu için bile mutluydu. Kitaplarla çepeçevre bu mekânın insanı güçlü kılan, onun içini ısıtan bir tarafı vardı.

Güzel arkadaşlıklar kurdu burada. Tatlı şaşkınlıklar yaşadı. Hayatında yapmak istediği şeylerin birtakım adımlarına şahitlik etti bu mekân. Daha önce tatmadığı tatlar damağında yer etti. Anlayacağınız birçok şeyin vesilesi oldu onun için bu mekan.

Sanattan eğitime farklı alanlarda çeşitli faaliyetler gerçekleştirmiş, birçok etkinliğe ev sahipliği yapmış olan, varlığından geç haberdar olduğu için hüzünlendiği Kütüphane, arayı kapatmak istemişçesine şimdilerde zamanının çoğunu keyifle geçirdiği bir yer oldu.

Güzel amaçlarla kurulan, birlik ve beraberliğin ifadesini eylemleriyle açıklayan bu mekânın herkese öğreteceği çok şeyi var. Kapısından adım atmak yeterli.